

מ"ת 40429/02/21 - מדינת ישראל נגד ערן אוסקר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 40429-02-21 מדינת ישראל נ' אוסקר (עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נתנאל סאלי אביטל

נגד

המשיב

ערן אוסקר

ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירות של אינוס ומעשה מגונה - עבירות מיום 21.12.2020.

2. עובדות כתב האישום בתמצית:

א. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה המשיב בן זוגה של חברתה של א.ב. (להלן: "המתלוננת") ועבד, בין היתר, כספר במספרת "אדם" באשדוד (להלן: "המספרה").

ב. ביום 21.12.2020, בשעה 07:40 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת למספרה לאחר תיאום מראש עם המשיב, בכדי שהמשיב יטפל בשיערה ויבצע בו פעולות שונות. המשיב התחיל לטפל בשיערה של המתלוננת ובשלב מסוים, הציע לה להשתזף במכונת השיזוף הנמצאת בחדר במספרה (להלן: "החדר"), באומרו ש"היא חיוורת" ושהיא תיראה טוב יותר בתמונות שיצלם לאחר סיום הטיפול בשיערה.

ג. בשעה 16:40, לאחר שמרח מסיכה על שיערה של המתלוננת, אמר המשיב למתלוננת, כי היא יכולה להיכנס כעת למכונת השיזוף ונכנס יחד עמה לחדר, נעמד מול המתלוננת, לקח קרם אותו יש למרוח על הגוף טרם הכניסה למכונת השיזוף, והחל למרוח את הקרם על זרועה השמאלית של המתלוננת עד לכתפה. המתלוננת אמרה למשיב שהיא יכולה למרוח את הקרם לבד. המשיב יצא מהחדר ואמר לה שלאחר שתסיים למרוח שתקרא לו, כי הוא רוצה להעביר לה תרסיס לרסס על גופה בטרם תיכנס למכונת השיזוף.

ד. המתלוננת שנותרה לבד בחדר, פשטה את בגדיה מלבד החזייה ותחתוני החוטיני שלבשה, מרחה על גופה את הקרם ולאחר שסיימה, קראה למשיב. המשיב נקש על דלת החדר, אך המתלוננת לא פתחה ואמרה שהיא איננה לבושה. המשיב פתח מעט את הדלת, הושיט למתלוננת מגבת קטנה ואמר לה לכסות את עצמה. המתלוננת אמרה למשיב שהמגבת שנתן לה קטנה מדי ולא מכסה את גופה והוא ענה לה שמדובר בסך הכל בתחתונים ובחזייה ושהוא כבר ראה נשים בים עם בגדי ים.

ה. המתלוננת כיסתה באמצעות המגבת את החלק הקדמי של גופה. המשיב נכנס שוב לחדר, סגר אחריו

את הדלת ונעמד מולה. המשיב אמר למתלוננת, כי היא לא מרחה טוב את הקרם, והחל למרוח בידו את הקרם על כתפיה וידיה. בהמשך, ביקש ממנה להסתובב ומרח בתרסיס את החלק האחורי של גופה. בהמשך, אמר לה להוריד את המגבת מעליה, כ"שזה כמו בגד ים". המתלוננת עשתה כן, המשיב מרח בתרסיס את בטנה של המתלוננת, הסיט מעט את התחתונים שלבשה ומרח את אזור הבטן התחתונה לכיוון איבר המין, והכל לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיני.

1. המשיב ביקש שהמתלוננת תכסה את איבר מינה בידה ולאחר שעשתה זאת, הפשיל את תחתוניה עד לירכיה, מרח את איבר מינה והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה ואמר לה ש"היא רטובה". המתלוננת אמרה למשיב שיפסיק ולאחר זמן מה, הוציא המשיב את אצבעותיו מאיבר מינה של המתלוננת, התרומם ונעמד מולה. המשיב אמר למתלוננת להוריד את החזייה שלבשה ולהיכנס למכונת השיזוף אך היא סירבה וביקשה להישאר עם חזייה. המשיב הזיז את כתפיות החזייה ומרח בידו את אזור החזה העליון של המתלוננת. בהמשך, הפשיל המשיב את החזייה של המתלוננת, התיז תרסיס על שדיה ומרח בידו את שדיה של המתלוננת. המשיב התקרב עם פניו אל כיוון החזה וניסה לנשק את המתלוננת בחזה. המתלוננת הזיזה את ראשו של המשיב, שאלה אותו לפרש מעשיו והחזירה את החזייה על חזה. המשיב אמר למתלוננת להיכנס למכונת השיזוף ויצא מהחדר.

2. לאחר שהמתלוננת סיימה את השיזוף במכונה, חזרה אל המספרה והמשיב סיים את הטיפול בשיערה.

3. **ב"כ המשיב** הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב במיוחד לו בכתב האישום. יחד עם זאת, לגישתו, קיימת חולשה משמעותית, שמצדיקה שחרורו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא אף ללא הפנייתו לקבלת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן.

תמצית טענות ב"כ המשיב, ככל שנוגע לחולשה הראייתית, בכך שהמתלוננת לא אמרה בשום שלב שהיא לא מעוניינת, וכנראה מחמת טעות בהבנת הסיטואציה, סבר המשיב, כי המתלוננת "זורמת" למגע מיני. עוד בהקשר זה נטען, כי אף החוקרת הקשתה על המתלוננת כאשר שאלה אותה שהיו לה הרבה הזדמנויות לבקש מהמשיב לחדול ממעשיו ומדוע לא עשתה כן? התשובה שלה שקפאה, לא מתיישבת עם נתוניה של המתלוננת, שכן מדובר באישה בוגרת, יועצת השקעות, שמסוגלת הייתה לומר למשיב לחדול ממעשיו.

עוד בהקשר זה נטען, כי המתלוננת הגיעה למשטרה רק לאחר שהופנתה על ידי המרכז לנפגעי תקיפה מינית.

4. **ב"כ המבקשת** מנגד, סבור שאין בהשגות הסנגור כדי לגבש כרסום משמעותי בתשתית הראייתית. מה גם, המשיב בחקירותיו הכחיש כלל מגע מיני עם המתלוננת, בשונה מהתיאור המוצג על ידי הסנגור.

עוד לשיטת המבקשת, בניגוד לדברי הסנגור, שכביכול המתלוננת לא התנגדה למעשיו של המשיב - הרי המשיב התעקש להיכנס לחדר, על אף שאמרה לו שהיא לא לבושה וביקשה ממנו להביא לה

מגבת. המשיב הביא מגבת קטנה שלא מכסה את הגוף ואומר לה שלא מרחח עצמה טוב ואז הוא נכנס ומתחיל למרוח את גופה בקרם. מוריד לה את התחתונים, ותוך כדי כך, מחדיר לה אצבעות לאיבר המין. המתלוננת קפאה במקום ונבהלה ואמרה לו אחרי כמה שניות "די, מספיק".

עוד בהקשר זה נטען, כי גם כאשר ביקש ממנה שתוריד את החזייה ותיכנס לחדר השיזוף, היא סירבה להוריד את החזייה והוא הזיז לה את הכתפיות של החזייה ומורח אותה בקרם בקדמת החזה. אחר כך, הוא ממשיך להוריד את החזייה ומנסה לנשקה והיא מזיזה את הראש.

עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבקשת לאמרות החברים של המתלוננת, שסיפרה להם את שאירע, לרבות בת הזוג של המשיב, שבאה למספרה ותיארה את המתלוננת "כמבולבלת... נראית שמשהו עבר עליה." חלקם תיאר אותה כ"בוכה ורועדת לאחר המקרה".

המבקשת עמדה על המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בשים לב לסוג העבירה המיוחסת לו ונסיבות ביצועה לכאורה, שכן המשיב באמתלה, כי המתלוננת לא מרחח על גופה את החומר כראוי, ביצע מעשה אינוס ומעשים מגונים בגופה של המתלוננת.

עוד נטען על ידי המבקשת, כי מסוכנותו של המשיב מתגברת, נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות אלימות.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית כנדרש וללא חולשה כנטען על ידי הסנגור לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. התשתית הראייתית מבוססת על הודעת המתלוננת, המתארת כיצד המשיב אנס אותה וביצע בה מעשים מגונים בחדר בו מכונת השיזוף. עימות בין המתלוננת למשיב, בו הטיחה את התרחשות המעשים המתוארים בכתב האישום. הודעת חברתה של המתלוננת, לה סיפרה המתלוננת את שאירע לה לאחר האירוע בצירוף עדות אודות מצבה הנפשי של המתלוננת. כך גם הודעת בן זוגה של המתלוננת אודות מצבה הנפשי של המתלוננת והדברים שסיפרה לו. בנוסף, הודעת חברתה של המתלוננת, בת זוגו של המשיב, המתארת את השתלשלות האירועים באותו יום ואת מצבה הנפשי של המתלוננת. צילומים מתוך החדר ובו מכשיר השיזוף הסותרים את טענת המשיב, לפיה רק אחד יכול לשהות בחדר. צילומי מצלמת אבטחה המאשרים את גרסת המתלוננת, לפיה בעת שנכנסה לחדר, לא היה איש במספרה פרט לקוסמטיקאית שישבה בחדרה.

אשר לגרסת המשיב - המשיב הכחיש את המיוחס לו וטען, כי כל מה שעשה היה למרוח ספריי על גבה כשהדלת פתוחה. גרסת המשיב לא מתיישבת עם חומר הראיות העומד לחובתו, כמפורט לעיל.

ניסיונו של הסנגור למסור גרסה כבושה בשם מרשו בדיון, שכן לא חלק על העובדות, אלא לגישתו,

מחמת טעות, סבר, כי המתלוננת חפצה במגע מיני, שכן הסיטואציה שתוארה על פי גרסת המתלוננת, תומכת במצב בו המשיב הבין שהיא "זורמת", אחרת הייתה מבקשת ממנו לחדול ממעשיו בשלבים שונים של הסיטואציה שנוצרה - אין בידי לקבל ניסיון זה, וביתר שאת, בשים לב לתשתית הראייתית העומדת לחובת המשיב.

6. בהעדר מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

7. הדיון יידחה לקבלת תסקיר מעצר ליום 04.04.2021 שעה 12:00.

8. המזכירות תזמן את המשיב באמצעות שב"ס למועד הנדחה, על פי הנהלים.

9. הדיון שנקבע ליום 11.03.2021 - מבוטל - המזכירות תפעל בהתאם מול שב"ס.

10. חומר החקירה יוחזר למבקשת.

עותק מההחלטה יישלח לשרות המבחן ולב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.